

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Mk 7,31-37

Évközi 23. vasárnap („B” év)

Effata! (Nyílj meg!)

PÉCSI EGYHÁZMEGYE
„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Effata! (Nyílj meg!)

Abban az időben: Jézus elhagyta Tirusz vidékét, és Szidonon át a Galileai-tóhoz ment a Tízváros határába. Itt eléje hoztak egy dadogva beszélő siketet, és kérték, tegye rá a kezét. (Jézus) félrevonta őt a tömegből, a fülébe dugta az ujját, majd megnyálazott ujjával megérintette a nyelvét. Föltekintett az égre, fohászkodott és így szólt: „Effata, azaz: Nyílj meg!” Azon nyomban megnyílt a füle, megoldódott a nyelve, és érthetően beszélt. Jézus megparancsolta nekik, hogy a dolgról ne szóljanak senkinek. De minél jobban tiltotta, annál inkább hirdették. Szerfölött csodálkoztak, és hangoztatták: „Csupa jót tett: A siketeket hallókká teszi, a némákat pedig beszélőkké!”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

³¹ Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως.

És ismét elmenve Tirusz vidékéről, Szidonon át a galileai tengerhez ment Dekapolisz vidékének közepébe.

³² καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῆ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

És oda hoznak neki egy süketet és dadogót, és kérlelik őt, hogy tegye rá a kezét.

³³ καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ’ ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὄτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ,

És maga mellé véve őt a tömegből külön, beledugta az ujjait az ő füleibe, és köpve megérintette az ő nyelvét.

³⁴ καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθα, ὃ ἐστὶν Διανοίχθητι. **És feltekintve az égbe sóhajtott és mondja neki: „Effata, azaz: nyílj meg!”**

³⁵ καὶ ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. **És rögtön megnyíltak a fülei, és nyelvének bilincse megoldódott, és helyesen beszélt.**

³⁶ καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

És megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el: de amennyire megparancsolta nekik, azok annál inkább hirdették.

³⁷ καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκοῦειν καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

És szerfölött ámultak mondván: „Mindent jól megtett, és a süketeket hallókká teszi és a némákat beszélőkké.”

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

³¹ ET ITERUM EXIENS DE FINIBUS TYRI VENIT PER SIDONEM AD MARE GALILAEAE INTER MEDIOS FINES DECAPOLEOS.

³¹ Ezután ismét elhagyta Tírusz vidékét, és Szidonon át a Galileai tóhoz ment, Dekapolisz határába.

³¹ Ezután ismét eltávozott Tírusz vidékéről. Szidonon át a Galileai tengerhez ment, a Tízváros határába.

³¹ *Ismét eltávozott Tírusz vidékéről és Szidonon át a Galileai-tengerhez érkezett, Dekapolisz területére.*

³¹ *Aztán ismét kimenvén Tírus és Sídón határaiból, a galileai tengerhez méne, a Tízváros határain át.*

³¹ Jézus ismét elhagyta Tírusz vidékét, és Szidónon át a Galileai-tenger mellé ment a Dekapolisz területén keresztül.

³² ET ADDUCUNT EI SURDUM ET MUTUM ET DEPRECANTUR EUM, UT IMPONAT ILLI MANUM.

³² Itt eléje hoztak egy dadogva beszélő süketet, és kérték, tegye rá a kezét.

³² Ott odavittek hozzá egy siketnémát, és kérték őt, hogy tegye rá a kezét.

³² *Ott egy süketnémát vittek hozzá és kérték, hogy tegye rá a kezét.*

³² *És hozának néki egy nehezen szóló siketet, és kérik vala őt, hogy vesse reá kezét.*

³² Egy hebegő süketet hoztak hozzá, és kérték, tegye rá a kezét.

³³ ET APPREHENDENS EUM DE TURBA SEORSUM MISIT DIGITOS SUOS IN AURICULAS EIUS ET EXSPUENS TETIGIT LINGUAM EIUS

³³ Külön hívta a tömegből, fülébe dugta az ujját, majd megnyálazott ujjával megérintette a nyelvét,

³³ Félrevitte őt külön a tömegtől, a füleibe dugta ujjait, köpött, megérintette a nyelvét,

³³ *Félrehívta őt a tömegből, ujját a fülébe dugta és nyállal megérintette a nyelvét,*

³³ *Ő pedig, mikor kivitte vala azt a sokaság közül egy magát, az ujjait annak fülébe bocsátá, és köpvén illeté annak nyelvét,*

³³ Jézus félrevonta a sokaságból őt egyedül. Ujját a fülébe dugta, majd egyet köpött, s megérintette a nyelvét.

³⁴ ET SUSPICIENS IN CAELUM INGEMUIT ET AIT ILLI: “EFFETHA”, QUOD EST: “ADAPERIRE”.

³⁴ föltekintett az égre, fohászzkodott és szólt: "Effata, azaz nyílj meg!"

³⁴ majd föltekintve az égre, fohászzkodott, és azt mondta neki: »Effeta!«, azaz »Nyílj meg!«

³⁴ aztán föltekintve az égre, fohászzkodott és így szólt: „Effeta, vagyis nyílj meg.”

³⁴ És föltekintvén az égre, fohászzkodék, és monda néki: Effata, azaz: nyilatkozzál meg.

³⁴ Azután az égre tekintve felsóhajtott, és így szólt hozzá: – Effata – azaz: „nyílj meg!”

³⁵ ET STATIM APERTAE SUNT AURES EIUS, ET SOLUTUM EST VINCULUM LINGUAE EIUS, ET LOQUEBATUR RECTE.

³⁵ Azon nyomban meg is oldódott a nyelve és érthetően beszélt.

³⁵ Erre azonnal megnyíltak a fülei, megoldódott nyelvének köteléke, és rendesen beszélt.

³⁵ Tüstént meg is nyílt a füle, megoldódott a nyelve és érthetően beszélt.

³⁵ És azonnal megnyilatkoznak annak fülei: és nyelvének kötele megoldódék, és helyesen beszél vala.

³⁵ És [rögtön] megnyílt a füle, s nyelvének bilincse is megoldódott, és hibátlanul beszélt.

³⁶ ET PRAECEPIT ILLIS, NE CUI DICERENT; QUANTO AUTEM EIS PRAECIPIEBAT, TANTO MAGIS PLUS PRAEDICABANT.

³⁶ Megparancsolta nekik, hogy a dolgról ne szóljanak senkinek. De minél jobban tiltotta, annál inkább hirdették.

³⁶ Ekkor megparancsolta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el. De minél jobban tiltotta nekik, annál inkább hirdették.

³⁶ Megparancsolta, hogy ezt senkinek se mondják el. De minél szigorúbban tiltotta nekik, annál inkább hirdették,

³⁶ És megparancsolá nekik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltja vala, annál inkább híresztelék.

³⁶ Jézus meghagyta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el. De minél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték.

³⁷ ET EO AMPLIUS ADMIRABANTUR DICENTES: “BENE OMNIA FECIT, ET SURDOS FACIT AUDIRE ET MUTOS LOQUI!”.

³⁷ Szerfölött csodálkoztak, s hangoztatták: "Csupa jót tett, a süketeknek visszaadta hallásukat, a némáknak beszélőképességüket."

³⁷ Szerfölött csodálkoztak és mondták: »Mindent jól cselekedett; a süketeknek visszaadta hallásukat, és szóra bírta a némákat!«

³⁷ s a csodálkozástól magukon kívül, annál lelkesebben hangoztatták: „Mindent jól tett: a süketeknek visszaadta a hallást, a némáknak a beszédet.”

³⁷ És szerfelett álmélnak vala, ezt mondván: Mindent jól cselekedett; a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.

³⁷ Szerfölött álmélnoktak, és ezt mondogatták: „Minden jó, amit tesz: a süketek hallanak, a némák meg beszélnek!”

1.3. BEHATÁROLÁS

Az epizódot jól elkülöníti az előző szakasztól (Mk 7,24-30) a pontos helymeghatározás: Jézus elhagyva Tirusz vidékét Dekapolisz területére megy (Mk 7,31). Itt az evangélista a nehezen beszélő sükettel való találkozás kapcsán annak meggyógyításáról számol be. Majd az „azokban a napokban” szófordulattal (Mk 8,1) már egy újabb jelenetet ír le. Így az általunk vizsgált szakasz a Mk 7,31-37 versek között helyezkedik el, amely epizód Jézus két másik csodája foglalja keretbe: az ördög kiűzése a kánaáni asszony leányából (Mk 7,24-30) és a csodálatos kenyér- és halszaportítás (Mk 8,1-10).

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Márk ezzel a rövid szakasszal a következőket kívánja elmondani:

- Jézusnak van hatalma meggyógyítani a dadogva beszélő süketeket is, ami a Messiás eljövételének egyik ószövetségi ígérete volt (Iz 35,1-10). Vagyis Jézus a Messiás, a Krisztus!
- A Mesternek van hatalma a Sátán felett (vö. Mk 1,25; Mk 5,1-20), amit a nyállal kapcsolatos gesztus is kifejez, amit abban a korban a démon elhárítására használtak jelképes cselekedetként (Mk 7,33).
- Jézus mint Szabadító lép fel: feloldja a bűn bilincseit, illetve mindazt, ami megkötözi, rabságban tartja az embert, aminek jele a gyógyítás is (vö. Mk 2,1-12).
- Az isteni Mester átöleli az elesetteket, amit jelképesen az a gesztus is mutat, hogy Jézus az ujjait a süket ember mindkét fülébe beledugja (Mk 7,33).
- Az Úr Jézus minden megnyilvánulásában összhangban van az Atyával, amit az égre való felpillantása és sóhaja is finoman mutat (Mk 7,34).
- A Mester anyanyelve az arámi nyelv volt, amit rokonaitól tanult meg.
- Az Isten Fia alázatos, a csodát nem önmagáért teszi, hanem mindig az Atya megdicsőítésére, illetve az ember javára, üdvösségére (Mk 7,36). Ő mindig jót cselekszik, mindenki felé irgalommal fordul, nem fél megérinteni az elesettet, a kítaszítottat (vö. Mk 1,41; Mk 7,37).

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

εφφαθα (*effatha*): nyílj meg! (Mk 7,34)

A szó arámi nyelven jelenti azt, hogy „nyílj meg!”. Egyedül itt fordul elő az Újszövetségben, tehát különös nyomatékot ad a jelenetnek. Az evangélista fontosnak tartotta, hogy az Úr Jézus anyanyelvén őrizzen meg néhány kifejezést az evangéliumában (Mk 5,41; 7,34; 14,36; 15,34). Ezek az igehelyek a Mester életéből egy-egy titkot tárnak fel: Jézusnak van hatalma feltámasztani Jairus leányát (Mk 5,41), illetve meggyógyítani egy dadogó süket embert (Mk 7,34). Az Úr Atyának szólítja Istent (Mk 14,36), illetve a 22. zsoltárral bizalommal fordul hozzá a kereszten is (Mk 15,34).

Az a Jézus, aki megnyitja a süket ember fülét a hallásra (Mk 7,34-35), képes megnyitni az eget (Mk 1,10), illetve a tanítványoknak az Írások értelmét (Lk 24,32.45). Az Úr kinyilatkoztató tevékenységét hangsúlyozza tehát ez a szó: Jézus feltárja magát, Isten misztériumát az embereknek, s ezáltal megnyitja a mennyet nekik.

ἀναβλέψας (*ánáblepszász*): feltekintve, felpillantva (Mk 7,34)

Ebben a formában legtöbbször Jézusra vonatkozik ez a kifejezés, amely úgy ábrázolja az Isten Fiát, mint aki felpillant az égre, amikor megszorítja a kenyereket és a halakat (Mt 14,19; Mk 6,41; Lk 9,16), illetve amikor meggyógyítja a dadogva beszélő süket férfit (Mk 7,34). Ez a szókapcsolat arra mutat rá, hogy Jézus az Atyával egységben cselekszik, tetteivel is az Atya irgalmas jóságát kívánja megmutatni. Érdekes, hogy két alkalommal e kifejezésnél nem az égre tekint fel Jézus, hanem egyes emberekre: 1. A fán lévő vámosra: Zakeusra, akit a Mester le hív, hogy vele étkezzék az ő házában, s ezáltal elhozhassa neki az üdvösség és a megbocsátás örömét (Lk 19,5). 2. A templom perselyébe pénzt bedobó emberekre, akik kapcsán Jézus megdicséri a szegény özvegyasszony nagylelkű magatartását, aki mindenét odaadta az Úrnak (Lk 21,1). E két igehely tehát az Úr figyelmességét és érzékenységét mutatja, aki a bűnös és a szegény barátja is kíván lenni.

δεσμὸς (*deszmosz*): bilincs (Mk 7,35)

Az evangéliumokban ez a szó jelképes, lelki értelemben is megtalálható: a dadogó süket nyelvét megbilincseli a betegség (Mk 7,35), a meggörnyedt asszonyt pedig tizenennyolc éve megkötözve tartja a Sátán (Lk 13,16). Az a tény, hogy az Úr szavára meggyógyulnak, vagyis szimbolikusan leoldódnak bilincseik, azt jelzi, hogy Jézus Krisztus valóban a Szabadító, aki felszabadítja az embert feloldva őt minden megkötözöttségéből, bilincseiből (vö. Lk 4,18-19; Gal 5,1).

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Márk evangéliumán belül

Mk 1,22 „Tanításával ámulatba ejtett mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem úgy, mint az írástudók.”

Mk 1,34 „Sok beteget meggyógyított különféle betegségekből, és sok ördögöt kiűzött, de nem engedte őket szóhoz jutni, mert tudták, hogy kicsoda.”

Mk 1,41 „Egy leprás jött hozzá, térdre borult előtte, s így kérte: >Ha akarod, megtisztíthatsz.<”

Mk 5,20 „Az el is ment, és Dekapoliszban mindenütt híresztelte, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus. Mindenki csodálkozott.”

Mk 5,23 „és igen kérte: >Halálán van a lányom. Gyere el, tedd rá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.<”

Mk 8,23 „Megfogta a vak kezét, s kivezette a faluból. Itt nyállal megkenete a szemét, rátette a kezét, s megkérdezte tőle: >Látsz valamit?<”

Mk 9,17 „Valaki megszólalt a tömegből: >Mester, elhoztam hozzád a fiamat, akit néma lélek szállt meg.<”

Mk 9,25 „Amikor Jézus látta, hogy egyre nagyobb tömeg gyűlik össze, ráparancsolt a tisztátalan lélekre: >Néma és süket lélek, parancsolom neked, menj ki belőle, és ne térj többé vissza belé!<”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 8,3-4 „Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, s így szólt hozzá: >Akarom, tisztulj meg!< Erre az nyomban megtisztult leprájától. Ekkor Jézus ezt mondta neki: >Vigyázz, ne mondd el senkinek, hanem menj, mutasd meg magad a papnak, és ajánld fel a Mózes rendelte áldozatot bizonyságul!<”

Mt 9,18 „Míg ezt magyarázta nekik, íme, egy elöljáró lépett hozzá. Leborult előtte s kérte: >Az imént halt meg a lányom, de gyere, tedd rá kezedet és életre kel.<”

Mt 15,29-31 „Jézus ezután eltávozott innét, és a Galileai-tóhoz ment. Fölment a hegyre és leült. Nagy tömeg járult hozzá, magukkal vitték a sántákat, bénákat, vakokat, némákat és a más betegeket, s letették őket a lába elé. Mind meggyógyította őket. Amikor a nép látta, hogy a némák beszélnek, a bénák meggyógyulnak, a sánták járnak és a vakok látnak; elámult és dicsőítette Izrael Istenét.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Iz 35,5 „Akkor megnyílik a vakok szeme, s a süketek füle hallani fog.”

1Tim 4,14 „Ne hanyagold el magadban a kegyelmet, amelyet a prófétai szó alapján a presbitérium kézföltételével nyertél.”

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Szent Béda: A siketnéma nem más, mint az, aki fülét nem nyitja meg Isten igéjének hallgatására és száját sem nyitja ki, hogy hirdesse azt. Szüksége van olyan emberre, aki mindkettőben járatos, s aki elviszi őt az Úrhoz, hogy az Úr meggyógyítsa őt. Fülébe dugta

az ujját. Isten ujjá pedig nem más, mint a Szentlélek: „De ha én az Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, akkor már közel van hozzátok az Isten országa.” (Lk 11,20). Hasonlóképpen Isten ujjá írta a Törvényt is kőtáblára. Tehát a Szentlélek nyitja meg a fület és a szívet is Isten igéjének befogadására. Az Úr Jézus feltekintett az égre és fohászzkodott. Nem azért cselekedte ezt, mert e nélkül nem tudta volna megtenni, hiszen Ő Isten és egylényegű az Atyával. Példát akart adni. Bármilyen szükségben is vagyunk, tekintsük az égre és az irgalmas Istentől kérjük bajunk gyógyítását. Krisztus Urunknak ebben a magatartásában felfedezhető isteni és emberi természetének egysége. Isteni, mert csodát tett, emberi, mert előtte fohászzkodott. E két cselekedet pedig összhangban működött egymással.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

1503. Krisztus együttérzése a betegekkel, valamint számos gyógyítása mindenféle betegségből nyilvánvaló jele annak, hogy Isten meglátogatta az Ő népét és Isten országa közel van. Jézusnak nemcsak a gyógyításhoz volt hatalma, hanem a bűnök megbocsátásához is: Azért jött, hogy az egész embert – a lelket és testet – meggyógyítsa. Ő az orvos, akire a betegeknek szükségük van. Az összes szenvedő iránti együttérzése olyan messzire megy, hogy azonosul velük: „Beteg voltam és meglátogattatok” (Mt 25,36). A betegek iránti különös szeretete a századok során arra indította a keresztényeket, hogy karolják föl a testben vagy lélekben szenvedőket; ez késztetett fáradhatatlan erőfeszítésekre a szenvedések enyhítése végett.

1504. Jézus gyakran elvárta a betegektől, hogy higgyenek. Jeleket alkalmazott a gyógyításnál: nyálat és kézrátételt, sarat és lemosást. A betegek keresték, hogy érinthessék Őt, „mert erő áradt belőle, mely mindenkit meggyógyított” (Lk 6,19). Így a szentségekben Krisztus továbbra is „megérint” bennünket, hogy meggyógyítson.

1505. A sok szenvedéstől megindultan Krisztus nemcsak megengedte, hogy a betegek megérintsék Őt, hanem nyomorúságainkat magáévá teszi: „Szenvedéseinket magára vette és betegségeinket ő hordozta” (Mt 8,17). De nem minden beteget gyógyított meg. Gyógyításai Isten országa eljövetelének jelei voltak, egy sokkal mélyebbre ható gyógyulást hirdettek: a bűn és a halál fölötti győzelmet az ő húsvétja által. A kereszten Krisztus a rossz egész terhét magára vette, elvette a „világ bűnét” (Jn 1,29), aminek a betegség csak egyik következménye. Szenvedésével és kereszthalálával Krisztus a szenvedésnek új értelmet adott: hasonlónak tud tenni bennünket Őhöz, és egyesíthet az Ő megváltó szenvedésével.

1151. A Krisztus által használt jelek. Prédikációiban az Úr Jézus gyakran használt a teremtésből vett jeleket, hogy Isten Országának misztériumait szemléltesse. Látható jelekkel vagy szimbolikus cselekményekkel gyógyít, és ezekkel igazolja prédikációját. Új értelmet ad az Ószövetség történéseinek és jeleinek, mindenekelőtt az Egyiptomból való kivonulásnak és a Húsvétnek, mert Ő maga mindezen jelképeknek a jelentése.

1152. Szentségi jelek. Pünkösöd óta a Szentlélek a megszentelést Egyháza szentségi jelein keresztül végzi. Az Egyház szentségei nem szüntetik meg a kozmosz és a társadalmi élet jeleinek és szimbólumainak egész gazdagságát, hanem megtisztítják és fölhasználják

azokat. Ezenfölül beteljesítik mindazt, amit az Ószövetség ősképekben és előképekben előre jelzett. Ezen kívül beteljesítik az ószövetségi előképeket, jelzik és megvalósítják a Krisztus által szerzett üdvösséget, s előképként jelzik és elővételezik a mennyei dicsőséget.

270. Isten mindenható Atya. Atyasága és hatalma kölcsönösen megvilágítják egymást. Atyai mindenhatóságát azáltal mutatja meg, hogy gondoskodik rólunk; hogy gyermekeivé fogad minket („... és atyátok leszek, ti pedig fiaim és leányaim lesztek, mondja a mindenható Úr”: 2Kor 6,18); mindenhatóságát végtelen irgalmával is megmutatja, mert hatalma elsősorban abban nyilvánul meg, hogy szívesen megbocsátja bűneinket.

271. Az isteni mindenhatóság soha nem önkényes: „Istenben ugyanis a hatalom és a lényeg, az akarat és az értelem, a bölcsesség és az igazságosság ugyanaz. Ezért semmi nincs Isten hatalmában, ami nem lehetne benne szent akaratában és bölcs értelmében.”

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A szabadulás témája többször megjelenik a liturgia során: a *kezdő könyörgésben*: „Istenünk, te megváltottál és gyermekeiddé fogadtál bennünket. Tekints jóságosan szeretett fiadra, és vezess el minket, Krisztusban hívőket az igazi szabadságra és a mennyei dicsőségbe.”, az *első olvasmányban* (Iz 35,4-7a): „Maga Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek.” és a *válaszos zsoltárban* (Zsolt 145,7-10): „(...) kiszabadítja az Úr a foglyokat”. Isten szabadító tette mutatkozik meg az *evangéliumi szakaszban* (Mk 7,31-37) is, amelyben Jézus meggyógyítja a dadogva beszélő süket embert. Az Úr Jézusnak ez a cselekedete egyrészt azt mutatja, hogy ő a Messiás, akinek az eljövételét e csodás jelek is jelzik a próféta tanítása szerint, ahogy az *első olvasmányban* (Iz 35,4-7a) olvassuk: „Akkor megnyílik a vakok szeme, és a süketek füle hallani fog.” Másrészt pedig hirdeti Isten irgalmát és gyengédségét mindenki felé, de elsősorban a szegények és az elesettek iránt, ahogy a *válaszos zsoltár* (Zsolt 145,7-10) és a *második olvasmány* (Jak 2,1-5) is hangsúlyozza: „Az Úr megnyitja a vakok szemét, az Úr felemeli azt, aki elesett.”, „Hát Isten nem azokat választotta-e ki, akik a világ szemében szegények, hogy a hitben gazdagok legyenek, és örököljék az országot, amelyet azoknak ígért, akik őt szeretik?”. Tehát Jézus Krisztus a Megváltó, aki irgalmas szeretetének szavaival és tetteivel minden embert szabaddá tett, ahogy az *evangéliumban* (Mk 7,31-37) és az *alleluja-versben* (Mt 4,23) is látjuk: „Jézus hirdette országának örömhírét, és minden betegséget meggyógyított a nép körében.” Isten arra hív bennünket, hogy hagyjuk, hogy az Úr megnyissa a fülünket az evangélium befogadására, hogy a krisztusi örömhír fényében éljünk és irgalommal forduljunk mindenki felé, ahogy az *egyetemes könyörgésekben* is imádkozzuk: „Add, hogy minden ember füle megnyíljon az evangélium készséges hallgatására! (...) Add, hogy híveid szívükbe fogadják és életükkel meg is valósítsák tanításodat! (...) Add, hogy betegeink és magukra maradt embertársaink soha ne nélkülözzék az irgalmas testvéri segítséget!”.

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Boldog az a nemzet (623)

http://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/223/gr/848/boldog-az-a-nemzet-beatagentes

GITÁROS ÉNEKEK

Dicsérje minden nemzet (Taize)

<https://www.youtube.com/watch?v=MbIpOFr1NlQ>

Jó az Úrban bizakodni (Taize)

<https://www.youtube.com/watch?v=drYGMsx6mcs>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰ

Lassú tánc

Nézted valaha a gyerekeket játszani a körhintán?
Hallgattad, amint az esőcseppek földet érnek tompán?
Követted szemeddel egy pillangó szeszélyes röptét,
Nézted a tovatűnő éjben a felkelő nap fényét?
Lassítanod kéne.
Ne táncolj oly gyorsan!
Az idő rövid,
A zene elillan...

Átrepülsz szinte minden napodon?
S mikor kérded: „Hogy s mint?”
Meghallod a választ?
Mikor a nap véget ér, te ágyadban fekszel,
Tennivalók százai cikáznak fejedben?
Lassítanod kéne.
Ne táncolj olyan gyorsan!
Az idő rövid,
A zene elillan...

Szoktad mondani a gyermekednek, „majd inkább holnap”?
És láttad a rohanásban, amint arcára kiült a bánat?
Vesztettél el egy jóbarátot, hagytad kihűlni a barátságot,
Mert nem volt időd felhívni, hogy annyit mondj: „Szia”?
Lassítanod kéne.
Ne táncolj oly gyorsan!
Az idő rövid,
A zene elillan...

Mikor oly gyorsan szaladsz, hogy valahová elérj,
Észre sem veszed az út örömet.
Mikor egész nap csak rohansz s aggódsz.
Olyan ez, mint egy kibontatlan ajándék...melyet eldobsz.

Az élet nem versenyfutás.
Lassíts, ne szaladj oly gyorsan.
Halld meg a zenét,
Mielőtt a dal elillan!

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Mik az én „bilincseim”, amik megkötöznek, amik akadályoznak abban, hogy Istennek boldog, felszabadult gyermeke legyek?
- Hirdetem –e az Úr nagy tetteit?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Istenünk, te megváltottál és gyermekeiddé fogadtál bennünket. Tekints jóságosan szeretett fiaidra, és vezess el minket, Krisztusban hívőket az igazi szabadságra és a mennyei dicsőségbe. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy bátran odavigyem Fiadhoz a magam és a mások megkötözöttségét, „bilincseit”, hogy szabaddá tehessen minket is! Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Effata! (Nyílj meg!) (Mk 7,31-37)

(Forrás: Shutterstock)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Az Úr Jézus megnyitotta a siketnéma fülét és megoldotta annak nyelvét. Az Úr az én Szabadítóm is!
- Az Úr engem is gyengéden megérint, hogy bátorítson és gyógyítson.

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Tudjam odavinni Isten elé azokat az embereket, akiknek szükségük van az ő gyógyítására.
- Hagyjam, hogy Jézus Krisztus szabaddá tegyen engem is a bűneimtől, az aggodalmaimtól, mindattól, ami megbilincsel!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Évközi 23. vasárnap („B” év)
Borítófotó © Shutterstock

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Szent Béda gondolatait a Biblia dei Padri olasz nyelvű kiadvány alapján Rácz Dávid fordította

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Lassú tánc – <http://lelekiemelo.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=1118233>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a lectio divina munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paal Ágnes, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2021

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu